

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Kmečke misli.

Misli so pred človeško sodbo proste in naj so one potlej že ali v glavi gospoda ali kmeta. To je nazadnje vse eno, ali brž, ko se misel potem razodene, posebno še v javnem listu, tedaj spada pred človeško sodbo, tako misel kmeta, kakor gospoda in tedaj je sodba tudi prosta in taka, kakor jo misel zasluži. In v zadnjem listu »Mariboričanke« nahaja človek take misli: »kmečke misli o »Slov. Gospodarji« in njegovih klerikalnih pristasih«. Teh »kmečkih mislij« je sila veliko, kajti plete jih »neznani« možič skozi celih 343 vrst. Ali, ljubi bralci, ne vprašajte nas, kake so te misli! O našem listu ne najdeš nobene, možič vé o njem le eno — da imenuje ljudi, ki so slov. krvi pa trobijo v nemški rog, kratko nemškutarje ali tudi nemčurje. To ime je možielju toliko grdo, da imenuje »Slov. Gospodarja« grd, grešni list.

Ljubi Bog, če naše uredništvo nima drugega greha na vesti, tedaj je pač lahko veselo! Take ljudi, »prijazne Nemcem« na škodo slov. ljudstvu, imenuje vsakdo nemškutarje, čemu bi jih torej tudi pri nas, pri našem listu ne imenovali tako? »Kmečke misli« o »Slov. Gospodarji« so torej plitve in puhle, kakor repa v pomladi. Na-nje pa zato novi prerok, brž tisti iz Orehovec pri Radgoni, naj ne trka preveč, sicer se mu zgodi lahko, da ga svet obsodi za — puhlo glavo.

Več pa »misli« ta prerok o častiti duhovščini in kmetih, ki beró »Slov. Gospodarja«. Ali kar pravi o njih, to so izgola otrebki, nabrani iz korita »Tagespošte« in »Mariboržanke« in če jih človek dene, te »kmečke misli«, na sodbo, treba je, da pristavi k vsaki: laž, obrekovanje, bedastoča ali vse ob enem. Nam se zdi škoda besede, škoda prostora, da naj te »kmečke misli« tukaj ponovimo iz »Mariboržanke« ter pristavimo k vsaki, kakor zasluži: ali laž ali obrekovanje ali bedastoča. Tega tudi za naše bralce ni treba: kar govori nemšku-

tar-kričac v kaki oštariji zoper našo častito duhovščino, to vse nahaja človek v »kmečkih mislih« in če je mo- goče, to kaj več. Nasim bralcem bode na tem zadosti.

Cesar pa nočemo tiho vtakniti v žep, to je ne- prestano sklicevanje tega preroka na ljubezen božjega Odrešenika. Po njegovih »mislih« ne sme slov. duhov- nik poznati druga, kakor to ljubezen in le o njej go- voriti ter le po njej se ravnati. Tako prerok iz Oreho- vec in tako vsi liberalci, nemški in slovenski! Ali pa je resnica, da je le ljubezen — kršč. vera, zapoved božjega Odrešenika? Odgovor: Kršč. vera je vera lju- bezni in božji Odrešenik je včlovečenje ljubezni, toda ne — samo ljubezen: Božji Odrešenik »ljubi pra- vico in sovraži krivico« (Hebr. 1, 9), če je treba, tudi z bičem v roki. (Jan. 2, 15.) In njegov apostol, sv. Pa- vel, se grozi »s šibo« (1. Cor. 4, 21) tistim, ki ne živijo po njegovem nauku. Ne vemo, pa skorej gotovo bi božji Odrešenik dnes spletel bič, sv. apostol pa bi vzel šibo v roke — za liberalce in nemškutarje naših dnij. In tako stori in dela slov. duhovščina in se v tem ravna prav po vzgledu svojega božjega Učenika, bodi že po- tem to liberalcem ljubo ali ne.

H koncu pa nam razodene prerok v »Maribor- žanki« še le pravi namen »kmečkih mislij«: naši gg. poslanci mu ne veljajo nič, treba bode drugih — kme- tov in že blizo s kolom kaže mož na-se, češ: jaz sem pri volji vsprejeti poslanstvo! Da njemu ne manjka volje zato, znamo, ali prav tako znamo, da kolikor pride v tem na naše kmete, na »Slov. Gospodar« in na častito duhovščino, ne bode nič za-nj iz — »kmečkih mislij«.

Slov. romarji v Rimu.

Mnogoteri se je razveselil naznanila, da se priredi tudi za Slovence romarski vlak v Rim. Težko je pri- čakoval onega dneva odhoda, da bi zamogel v resnici se napotiti proti večnemu mestu. Skoro pri vsaki večji